

Pytanie prejudycjalne SN w sprawie II PK 153/17 (sygn. sprawy przed TSUE C-668/18, Uniparts)

Treść pytania

- 1) Czy art. 19 ust. 1 zdanie 2 w związku z art. 4 ust. 3 zdanie 3 i art. 2 TUE, art. 267 akapit 3 TFUE oraz art. 47 KPP należy interpretować w ten sposób, że do naruszenia zasady nieusuwalności sędziów będącej elementem zasady skutecznej ochrony sądowej oraz zasady państwa prawnego dochodzi w każdym przypadku obniżenia przez ustawodawcę krajowego wieku przejścia w stan spoczynku (wieku emerytalnego) sędziów sądu ostatniej instancji Państwa Członkowskiego (na przykład z 70. lat do 65. lat) i zastosowania nowego niższego wieku emerytalnego do sędziów w służbie czynnej, bez pozostawienia decyzji o skorzystaniu z niższego wieku emerytalnego wyłącznie w gestii zainteresowanego sędziego?
- 2) Czy art. 19 ust. 1 zdanie 2 w związku z art. 4 ust. 3 zdanie 3 i art. 2 TUE, art. 267 akapit 3 TFUE oraz art. 47 KPP należy interpretować w ten sposób, że naruszona zostaje zasada państwa prawnego oraz standard niezawisłości wymagany dla zapewnienia skutecznej ochrony sądowej w sprawach unijnych, gdy krajowy ustawodawca z naruszeniem zasady nieusuwalności sędziów obniża zwykły wiek, do którego sędzia sądu ostatniej instancji Państwa Członkowskiego może zajmować stanowisko sędziowskie z 70. lat do 65. lat, uzależniając możliwość dalszego zajmowania tego stanowiska od uznaniowej zgody organu władzy wykonawczej?
- 3) Czy art. 2 w związku z art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U.UE. Polskie wydanie specjalne Rozdział 05, Tom 04, s. 79) należy interpretować w ten sposób, że dyskryminacją ze względu na wiek jest obniżenie wieku przejścia w stan spoczynku (wieku emerytalnego) sędziów sądu ostatniej instancji Państwa Członkowskiego oraz uzależnienie możliwości dalszego zajmowania stanowiska sędziowskiego przez dotychczasowego sędziego tego sądu, który osiągnął nowy niższy wiek przejścia w stan spoczynku, od zgody organu władzy wykonawczej?
- 4) Czy art. 2, art. 9 oraz art. 11 dyrektywy 2000/78 w związku z art. 21 oraz art. 47 KPP należy interpretować w ten sposób, że w przypadku dyskryminacji ze względu na wiek sędziów sądu ostatniej instancji Państwa Członkowskiego, polegającej na obniżeniu wieku przejścia w stan spoczynku (wieku emerytalnego) z dotychczasowych 70. do 65. lat, sąd ten – orzekając w dowolnej sprawie w składzie z udziałem sędziego dotkniętego skutkami takich dyskryminujących przepisów krajowych, który nie wyraził woli skorzystania z nowego wieku emerytalnego – przy rozstrzygnięciu kwestii wstępnej dotyczącej składu orzekającego ma obowiązek odmówić zastosowania przepisów krajowych sprzecznych z dyrektywą 2000/78 oraz art. 21 KPP i orzekać nadal z udziałem takiego sędziego, gdy jest to jedyny skuteczny sposób zapewnienia efektywnej ochrony sądowej uprawnień sędziego wynikających z prawa unijnego?

Postanowienie SN z dnia 3 października 2018 r., II PK 153/17

<http://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/ii%20pk%20153-17-1.pdf>

Zawiadomienie w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej o skierowaniu pytania prejudycjalnego w sprawie C-668/18, BP przeciwko UNIPARTS sarl z/s w Nyon

<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=210403&pageIndex=0&doclang=PL&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=699868>

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie C-668/18, BP przeciwko Uniparts SARL

<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=209261&pageIndex=0&doclang=pl&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=699868>

Postanowienie SN z dnia 23 października 2019 r., II PK 153/17

<http://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/ii%20pk%20153-17-2.pdf>

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 3 grudnia 2019 r. w sprawie C-668/18, BP przeciwko Uniparts SARL

<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=221952&pageIndex=0&doclang=pl&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=2331323>

Wyrok SN z dnia 15 lipca 2020 r., II PK 153/17

<http://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/ii%20pk%20153-17-5.pdf>

Pytanie prejudycjalne SN w sprawie III PO 9/18 (sygn. sprawy przed TSUE C-625/18, DO; zob. sprawy połączone C-585/18, C-624/18 i C-625/18)

Treść pytania

1. Czy art. 47 Karty Praw Podstawowych w związku z art. 9 ust. 1 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U.UE. Polskie wydanie specjalne Rozdział 05, Tom 04, s. 79) należy interpretować w ten sposób, że w przypadku wniesienia do sądu ostatniej instancji Państwa Członkowskiego środka prawnego (pozewu) opartego na zarzucie naruszenia zakazu dyskryminacji ze względu na wiek wobec sędziego tego sądu wraz z wnioskiem udzielenie zabezpieczenia zgłoszonego roszczenia, sąd ten – w celu udzielenia ochrony uprawnieniom wynikającym z prawa unijnego przez zastosowanie środka tymczasowego przewidzianego w prawie krajowym – ma obowiązek odmówić zastosowania przepisów krajowych zastrzegających właściwość w sprawie, w której wniesiono środek zaskarżenia, dla komórki organizacyjnej tego sądu, która nie działa ze względu na niepowołanie orzekających w niej sędziów?
2. W przypadku powołania sędziów do orzekania w komórce organizacyjnej właściwej w świetle prawa krajowego do rozpoznania wniesionego środka prawnego, czy art. 267 TFUE akapit 3 w związku z art. 19 ust. 1 i art. 2 TUE oraz art. 47 Karty Praw Podstawowych należy interpretować w ten sposób, że utworzona od podstaw izba sądu ostatniej instancji Państwa Członkowskiego – właściwa do rozpoznania sprawy sędziego sądu krajowego w pierwszej i drugiej instancji - w której mają orzekać wyłącznie sędziowie wybrani przez organ krajowy mający stać na straży niezależności sądów (Krajowa Rada Sądownictwa), który z uwagi na ustrojowy model jego ukształtowania oraz sposób działania nie daje rękojmi niezależności od władzy ustawodawczej i wykonawczej, jest sądem niezależnym i niezawisłym w rozumieniu prawa Unii Europejskiej?
3. W przypadku odpowiedzi negatywnej na drugie pytanie, czy art. 267 akapit 3 TFUE w związku z art. 19 ust. 1 i art. 2 TUE oraz art. 47 Karty Praw Podstawowych należy interpretować w ten sposób, że niewłaściwa izba sądu ostatniej instancji Państwa Członkowskiego spełniająca wymogi prawa Unii Europejskiej dla sądu, do której wniesiono środek zaskarżenia w sprawie unijnej, powinna pominąć przepisy krajowej ustawy wyłączające jej właściwość w tej sprawie?

Postanowienie SN z dnia 19 września 2018 r., III PO 9/18

<http://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/iii%20po%209-18.pdf>

Postanowienie SN z dnia 6 listopada 2018 r., III PO 9/18

<http://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/iii%20po%209-18-1.pdf>

Zawiadomienie w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej o skierowaniu pytania prejudycjalnego w sprawie C-625/18, DO przeciwko Sądowi Najwyższemu

<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=210397&pageIndex=0&doclang=pl&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=714072>

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 26 listopada 2018 r. w sprawach połączonych C-585/18, C-624/18 i C-625/18

<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=208542&pageIndex=0&doclang=PL&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=1620808>

Opinia Rzecznika Generalnego z dnia 27 czerwca 2019 r. w sprawach połączonych C-585/18, C-624/18 i C-625/18

<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=215565&pageIndex=0&doclang=pl&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=8194777>

Wyrok TSUE z dnia 19 listopada 2019 r. w sprawach połączonych C-585/18, C-624/18 i C-625/18

<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=220770&pageIndex=0&doclang=PL&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=6204787>

Postanowienie SN z dnia 15 stycznia 2020 r., III PO 9/18

<http://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/Orzeczenia3/III%20PO%209-18-3.pdf>

Pytanie prejudycjalne SN w sprawie III PO 8/18 (sygn. sprawy przed TSUE C-624/18, CP; zob. sprawy połączone C-585/18, C-624/18 i C-625/18)

Treść pytania

1. Czy art. 47 Karty Praw Podstawowych w związku z art. 9 ust. 1 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. UE. Polskie wydanie specjalne Rozdział 05, Tom 04, s. 79) należy interpretować w ten sposób, że w przypadku wniesienia do sądu ostatniej instancji Państwa Członkowskiego środka prawnego (pozwu) opartego na zarzucie naruszenia zakazu dyskryminacji ze względu na wiek wobec sędziego tego sądu wraz z wnioskiem udzielenie zabezpieczenia zgłoszonego roszczenia, sąd ten – w celu udzielenia ochrony uprawniom wynikającym z prawa unijnego przez zastosowanie środka tymczasowego przewidzianego w prawie krajowym – ma obowiązek odmówić zastosowania przepisów krajowych zastrzegających właściwość w sprawie, w której wniesiono środek zaskarżenia, dla komórki organizacyjnej tego sądu, która nie działa ze względu na niepowołanie orzekających w niej sędziów?

2. W przypadku powołania sędziów do orzekania w komórce organizacyjnej właściwej w świetle prawa krajowego do rozpoznania wniesionego środka prawnego, czy art. 267 TFUE akapit 3 w związku z art. 19 ust. 1 i art. 2 TUE oraz art. 47 Karty Praw Podstawowych należy interpretować w ten sposób, że utworzona od podstaw izba sądu ostatniej instancji Państwa Członkowskiego – właściwa do rozpoznania sprawy sędziego sądu krajowego w pierwszej i drugiej instancji - w której mają orzekać wyłącznie sędziowie wybrani przez organ krajowy mający stać na straży niezależności sądów (Krajowa Rada Sądownictwa), który z uwagi na ustrojowy model jego ukształtowania oraz sposób działania nie daje rękojmi niezależności od władzy ustawodawczej i wykonawczej, jest sądem niezależnym i niezawisłym w rozumieniu prawa Unii Europejskiej?

3. W przypadku odpowiedzi negatywnej na drugie pytanie, czy art. 267 akapit 3 TFUE w związku z art. 19 ust. 1 i art. 2 TUE oraz art. 47 Karty Praw Podstawowych należy interpretować w ten sposób, że niewłaściwa izba sądu ostatniej instancji Państwa Członkowskiego spełniająca wymogi prawa Unii Europejskiej dla sądu, do której wniesiono środek zaskarżenia w sprawie unijnej, powinna pominąć przepisy krajowej ustawy wyłączające jej właściwość w tej sprawie?

Postanowienie SN z dnia 19 września 2018 r., III PO 8/18

<http://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/iii%20po%208-18.pdf>

Postanowienie SN z dnia 6 listopada 2018 r., III PO 8/18

<http://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/iii%20po%208-18-1.pdf>

Zawiadomienie w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej o skierowaniu pytania prejudycjalnego w sprawie C-624/18, CP przeciwko Sądowi Najwyższemu

<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=210388&pageIndex=0&doclang=pl&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=715771>

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 26 listopada 2018 r. w sprawach połączonych C-585/18, C-624/18 i C-625/18

<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=208542&pageIndex=0&doclang=PL&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=1620808>

Opinia Rzecznika Generalnego z dnia 27 czerwca 2019 r. w sprawach połączonych C-585/18, C-624/18 i C-625/18

<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=215565&pageIndex=0&doclang=pl&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=8194777>

Wyrok TSUE z dnia 19 listopada 2019 r. w sprawach połączonych C-585/18, C-624/18 i C-625/18

<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=220770&pageIndex=0&doclang=PL&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=6204787>

Postanowienie SN z dnia 15 stycznia 2020 r., III PO 8/18

<http://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/iii%20po%208-18-3.pdf>

Pytanie prejudycjalne SN w sprawie III PO 7/18 (sygn. sprawy przed TSUE C-585/18, A.K.; zob. sprawy połączone C-585/18, C-624/18 i C-625/18)

Treść pytania

1) Czy art. 267 TFUE akapit 3 w związku z art. 19 ust. 1 i art. 2 TUE oraz art. 47 KPP należy interpretować w ten sposób, że utworzona od podstaw izba sądu ostatniej instancji Państwa Członkowskiego – właściwa do rozpoznania sprawy odwołującego się sędziego sądu krajowego - w której mają orzekać wyłącznie sędziowie wybrani przez organ krajowy mający stać na straży niezależności sądów (Krajowa Rada Sądownictwa), który z uwagi na ustrojowy model jego kształtowania oraz działania nie daje rękojmi niezależności od władzy ustawodawczej i wykonawczej, jest sądem niezależnym i niezawisłym w rozumieniu prawa Unii Europejskiej?

2) W przypadku odpowiedzi negatywnej na pierwsze pytanie, czy art. 267 akapit 3 TFUE w związku z art. 19 ust. 1 i art. 2 TUE oraz art. 47 KPP należy interpretować w ten sposób, że niewłaściwa izba sądu 2 ostatniej instancji Państwa Członkowskiego spełniająca wymogi prawa Unii Europejskiej dla sądu, do której wniesiono środek zaskarżenia w sprawie unijnej, powinna pominąć przepisy krajowej ustawy wyłączające jej właściwość w tej sprawie?

Postanowienie SN z dnia 30 sierpnia 2018 r., III PO 7/18

<http://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/iii%20po%207-18.pdf>

Postanowienie SN z dnia 24 października 2018 r., III PO 7/18

<http://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/iii%20po%207-18-1.pdf>

Zawiadomienie w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej o skierowaniu pytania prejudycjalnego w sprawie C-585/18, A.K. przeciwko Krajowej Radzie Sądownictwa

<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=210384&pageIndex=0&doclang=pl&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=716942>

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 26 listopada 2018 r. w sprawach połączonych C-585/18, C-624/18 i C-625/18

<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=208542&pageIndex=0&doclang=PL&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=1620808>

Opinia Rzecznika Generalnego z dnia 27 czerwca 2019 r. w sprawach połączonych C-585/18, C-624/18 i C-625/18

<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=215565&pageIndex=0&doclang=pl&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=8194777>

Wyrok TSUE z dnia 19 listopada 2019 r. w sprawach połączonych C-585/18, C-624/18 i C-625/18

<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=220770&pageIndex=0&doclang=PL&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=6204787>

Wyrok SN z dnia 5 grudnia 2019 r., III PO 7/18

http://www.sn.pl/aktualnosci/SiteAssets/Lists/Komunikaty_o_sprawach/AllItems/III-PO-0007_18.pdf

Pytanie prejudycjalne SN w sprawie III PO 6/18 (sygn. sprawy przed TSUE C-537/18, YV - Krajowa Rada Sądownictwa)

Treść pytania

Czy art. 47 Karty Praw Podstawowych w związku z art. 9 ust. 1 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U.UE. Polskie wydanie specjalne Rozdział 05, Tom 04, s. 79) należy interpretować w ten sposób, że w przypadku wniesienia do sądu ostatniej instancji Państwa Członkowskiego środka zaskarżenia opartego na zarzucie naruszenia zakazu dyskryminacji ze względu na wiek wobec

sędzię tego sądu wraz z wnioskiem o wstrzymanie wykonania zaskarżonego aktu, sąd ten – w celu udzielenia ochrony uprawnieniom wynikającym z prawa unijnego przez zastosowanie środka tymczasowego przewidzianego w prawie krajowym – ma obowiązek odmówić zastosowania przepisów krajowych zastrzegających właściwość w sprawie, w której wniesiono środek zaskarżenia, dla komórki organizacyjnej tego sądu, która nie działa ze względu na niepowołanie orzekających w niej sędziów?

Postanowienie SN z dnia 1 sierpnia 2018 r., III PO 6/18
<http://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/iii%20po%206-18.pdf>

Postanowienie SN z dnia 12 września 2018 r., III PO 6/18
<http://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/iii%20po%206-18-1.pdf>

Postanowienie SN z dnia 7 listopada 2018 r., III PO 6/18
<http://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/iii%20po%206-18-2.pdf>

Zawiadomienie w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej o skierowaniu pytania prejudycjalnego w sprawie C-537/18, YV – Krajowa Rada Sądownictwa
<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=Polska%2B%2528Sad%2BNajwy%25C5%25BCszy%2529&docid=208054&pageIndex=0&doclang=pl&mode=req&dir=&occ=first&part=1&cid=5303670#ctx1>

Postanowienie SN z dnia 11 grudnia 2019 r., III PO 6/18
<http://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/iii%20po%206-18-3.pdf>

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 3 lutego 2020 r. w sprawie C-537/18, YV – Krajowa Rada Sądownictwa
<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=224101&pageIndex=0&doclang=pl&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=545148>

Pytanie prejudycjalne SN w sprawie I CSK 543/17 (sygn. sprawy przed TSUE C-745/18, Skarb Państwa)

Treść pytania

Czy art. 73 i art. 78 lit. a) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE 2006, L 347 str. 1) oraz poprzedzające je art. 11 część A ust. 1 lit. a) i art. 11 część A ust. 2 lit. a) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych - wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliconą podstawą wymiaru podatku (Dz. Urz. UE 1977 L 145, str. 1; Pol. Wyd. Specj. Rozdział 9 tom 1 str. 23), rozumiane w świetle ogólnych zasad odpowiedzialności odszkodowawczej państwa członkowskiego ustalonych w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości (zwłaszcza wyroki TS: z dnia 19 listopada 1991 r., C-6/90 i C-9/90, Andrea Francovich oraz Danila Bonifaci i in. p. Republice Włoskiej, ECLI:EU:C:1991:428; z dnia 5 marca 1996 r., sprawy połączone C-46/93, Brasserie du Pecheur p. Bundesrepublik Deutschland oraz C-48/93, The Queen p. Secretary of State for Transport ex parte Factortame Ltd i in., ECLI:EU:C:1996:79), należy rozumieć w ten sposób, że od dnia 1 maja 2004 r. stanowią one źródło obowiązku ustanowienia przez państwo członkowskie, które przystąpiło do Unii Europejskiej z tym dniem, przepisów przewidujących przyznanie syndykowi masy upadłości wynagrodzenia powiększonego o kwotę podatku od wartości dodanej (VAT), należną od tego wynagrodzenia?

Postanowienie SN z dnia 27 lipca 2018 r., I CSK 543/17
<http://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/i%20csk%20543-17-1.pdf>

Zawiadomienie w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej o skierowaniu pytania prejudycjalnego w sprawie C-745/18, JA przeciwko Skarbowi Państwa
<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=Polska%2B%2528S%25C4%2585d%2BNajwy%25C5%25BCszy%2529&docid=213960&pageIndex=0&doclang=pl&mode=req&dir=&occ=first&part=1&cid=1727712#ctx1>

Postanowienie SN z dnia 9 maja 2019 r., I CSK 543/17

<http://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/i%20csk%20543-17-2.pdf>

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 21 czerwca 2019 r. w sprawie C-745/1, JA przeciwko Skarbowi Państwa

<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=215922&pageIndex=0&doclang=pl&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=4705030>

Wyrok SN z dnia 29 listopada 2019 r., I CSK 543/17

<http://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/i%20csk%20543-17-3.pdf>

Pytanie prejudycjalne SN w sprawie III UZP 4/18 (sygn. sprawy przed TSUE C-522/18, Zakład Ubezpieczeń Społecznych)

Treść pytania

1) Czy art. 19 ust. 1 zdanie 2 w związku z art. 4 ust. 3 zdanie 3 i art. 2 TUE, art. 267 akapit 3 TFUE oraz art. 47 KPP należy interpretować w ten sposób, że do naruszenia zasady nieusuwalności sędziów będącej elementem zasady skutecznej ochrony sądowej oraz zasady państwa prawnego dochodzi w każdym przypadku obniżenia przez ustawodawcę krajowego wieku przejścia w stan spoczynku (wieku emerytalnego) sędziów sądu ostatniej instancji Państwa Członkowskiego (na przykład z 70. lat do 65. lat) i zastosowania nowego niższego wieku emerytalnego do sędziów w służbie czynnej, bez pozostawienia decyzji o skorzystaniu z niższego wieku emerytalnego wyłącznie w gestii zainteresowanego sędziego?

2) Czy art. 19 ust. 1 zdanie 2 w związku z art. 4 ust. 3 zdanie 3 i art. 2 TUE, art. 267 akapit 3 TFUE oraz art. 47 KPP należy interpretować w ten sposób, że naruszona zostaje zasada państwa prawnego oraz standard niezawisłości wymagany dla zapewnienia skutecznej ochrony sądowej w sprawach unijnych, gdy krajowy ustawodawca z naruszeniem zasady nieusuwalności sędziów obniża zwykły wiek, do którego sędzia sądu ostatniej instancji Państwa Członkowskiego może zajmować stanowisko sędziowskie z 70. lat do 65. lat, uzależniając możliwość dalszego zajmowania tego stanowiska od uznaniowej zgody organu władzy wykonawczej?

3) Czy art. 2 w związku z art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U.UE. Polskie wydanie specjalne Rozdział 05, Tom 04, s. 79) należy interpretować w ten sposób, że dyskryminacją ze względu na wiek jest obniżenie wieku przejścia w stan spoczynku (wieku emerytalnego) sędziów sądu ostatniej instancji Państwa Członkowskiego oraz uzależnienie możliwości dalszego zajmowania stanowiska sędziowskiego przez dotychczasowego sędziego tego sądu, który osiągnął nowy niższy wiek przejścia w stan spoczynku, od zgody organu władzy wykonawczej?

4) Czy art. 2, art. 9 oraz art. 11 dyrektywy 2000/78 w związku z art. 21 oraz art. 47 KPP należy interpretować w ten sposób, że w przypadku dyskryminacji ze względu na wiek sędziów sądu ostatniej instancji Państwa Członkowskiego, polegającej na obniżeniu wieku przejścia w stan spoczynku (wieku emerytalnego) z dotychczasowych 70. do 65. lat, sąd ten – orzekając w dowolnej sprawie w składzie z udziałem sędziego dotkniętego skutkami takich dyskryminujących przepisów krajowych, który nie wyraził woli skorzystania z nowego wieku emerytalnego – przy rozstrzygnięciu kwestii wstępnej dotyczącej składu orzekającego ma obowiązek odmówić zastosowania przepisów krajowych sprzecznych z dyrektywą 2000/78 oraz art. 21 KPP i orzekać nadal z udziałem takiego sędziego, gdy jest to jedyny skuteczny sposób zapewnienia skutecznej ochrony sądowej uprawnień sędziego wynikających z prawa unijnego?

5) Czy art. 19 ust. 1 zdanie 2 w związku z art. 4 ust. 3 zdanie 3 i art. 2 TUE, art. 267 TFUE oraz art. 47 KPP należy interpretować w ten sposób, że państwo prawne należy traktować jako tak fundamentalną wartość Unii Europejskiej, że w przypadku wątpliwości w przedmiocie zgodności z tą wartością oraz wynikającą z niej zasadą skutecznej ochrony sądowej - w zakresie dotyczącym niezależności i niezawisłości sądów oraz orzekających w nich sędziów - przepisów krajowych obniżających wiek przejścia w stan spoczynku (wiek emerytalny) sędziów w sposób opisany w pytaniach nr 1-2, sąd krajowy musi mieć uprawnienie do zawieszenia z urzędu stosowania przepisów krajowych godzących w zasadę nieusuwalności sędziów w odniesieniu do wszystkich sędziów objętych zakresem zastosowania tych przepisów?

Postanowienie SN z dnia 2 sierpnia 2018 r., III UZP 4/18

<http://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/iii%20uzp%204-18.pdf>

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 26 września 2018 r. w sprawie C-522/18, *D.Ś przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Jaśle*

<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=S%25C4%2585d%2BNajwy%25C5%25BCszy%2B%2528Polska%2529&docid=206423&pageIndex=0&doclang=pl&mode=req&dir=&occ=first&part=1&cid=542714#ctx1>

Zawiadomienie w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej o skierowaniu pytania prejudycjalnego w sprawie C-522/18, *D.Ś przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Jaśle*

<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=208057&pageIndex=0&doclang=pl&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=5300128>

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 13 listopada 2018 r. w sprawie C-522/18 REC, *D.Ś przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych w Jaśle*

<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=207921&pageIndex=0&doclang=pl&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=5301437>

Postanowienie Trybunału z dnia 29 stycznia 2020 r. w sprawie C-522/18, *D.Ś przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych*

<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf;jsessionid=86D8E3B6CA40DAE0C0C8C88DB8798C38?text=&docid=223101&pageIndex=0&doclang=PL&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=542718>